

Tested minden kis része pár után esd,
 hogy új testekben folytatódjon léted :
 tavaszokat terítsz alá subának,
 ha megtalálod . . . A család bilincsel :
 ezer új száj, új csókkutacska csábit
 s lesteánek minden csöpp^l atómja lázad.
 Kinlódj !

Szomjúhozod a szent testvériséget.
 Szeretet van ! Szívek kamarája őrzi :
 azért szívet nyitlsz bicskával, szuronnyal,
 nagy vérfolyók vöröslenek nyomodban,
 a forradalmak forgószele őrjöng
 s nem láthatod az áhitott szívárványt.
 Kinlódj !

Igazság van ! Erős, örök, egyellen !
 Vallások, tudományok bányá-mélyén
 kutathatód, míg a világ világ lesz !
 Kétkelkedésed, pislá bányá-mécsed
 nemcsak vezet, de bányaléget robbant
 s örült robajjal dőlnek össze tárnák.
 Kinlódj !

Hétszer fűrődj meg könnyed tengerében,
 kínok tüzeiben égjen földiséged !
 Az alkotód se bírna véled másképp !
 Csak így lehetsz a Mesterhez hasonló.
 Nagy út vár rád. A lelked halhatatlan
 s hozzám kell jönnöd a szívárványhídon.
 Ember !

Mécs László.

NEKED IROM.

Olyan messze vagy ! Olyan messze ! Két bús kezemet nem becézik
 — A mosolyomat nincs ki lesse. — Hogy hova vágyom — sohse kérdik . . .
 A hajam selymét nem simítják, Olyan messze vagy ! Olyan messze !
 — A szemem színét nem vidítják. — Eggedül ér el majd az este. —

Rolla Margit.